

„Kövess engem!” (Mt 9,9)

Amikor Jézus elhagyta Kafarnaum városát, meglátott a vámnál egy Máté nevű adószedőt, akit foglalkozása miatt az emberek megvetettek: kizsákmányoló, nyereszkes uzsorásnak tekintették. Ezért az írástudók és a farizeusok a nyilvános bűnösökkel egy kategóriába sorolták, Jézusnak pedig a szemére vetették, hogy „a vámosok és bűnösök barátja”, sőt együtt étkezik velük.

Jézus – nem törődve a kor társadalmi szokásaival – meghívta Mátét, hogy kövesse őt, és elfogadta tőle az ebédre szóló meghívást. Így tett később Zakeussal is, a jerikói vámszedők vezetőjével. Amikor kérdőre vonták, hogy miért teszi, azt válaszolta, hogy a betegeket jött gyógyítani és nem az egészségeseket; nem az igazakat jött hívni, hanem a bűnösöket. Meghívása ez alkalommal is egy bűnöshöz szólt:...

„Kövess engem!” (Mt 9,9)

Amikor Jézus elhagyta Kafarnaum városát, meglátott a vámnál egy Máté nevű adószedőt, akit foglalkozása miatt az emberek megvetettek: kizsákmányoló, nyereszkes uzsorásnak tekintették. Ezért az írástudók és a farizeusok a nyilvános bűnösökkel egy kategóriába sorolták, Jézusnak pedig a szemére vetették, hogy „a vámosok és bűnösök barátja”, sőt együtt étkezik velük.

Jézus – nem törődve a kor társadalmi szokásaival – meghívta Mátét, hogy kövesse őt, és elfogadta tőle az ebédre szóló meghívást. Így tett később Zakeussal is, a jerikói vámszedők vezetőjével. Amikor kérdőre vonták, hogy miért teszi, azt válaszolta, hogy a betegeket jött gyógyítani és nem az egészségeseket; nem az igazakat jött hívni, hanem a bűnösöket. Meghívása ez alkalommal is egy bűnöshöz szólt:

„Kövess engem!”

Jézus ugyanezekkel a szavakkal fordult a tó partján Andráshoz, Péterhez, Jakabhoz és Jánoshoz. Bár más szavakkal, ugyanerre hívta Pált is a damaszkuszi úton.

Így folytatódott ez évszázadokon át: minden népből és nemzetből számtalan férfit és nőt hívott magához; és így tesz ma is. Belép életünkbe, különböző helyeken és különböző módokon találkozik velünk, és újra elismétli a meghívást, hogy kövessük őt.

Személyes kapcsolatra hív bennünket, hogy vele legyünk, ugyanakkor meghív arra is, hogy együttműködjünk vele az új emberiségről alkotott nagyszerű tervének megvalósításában.

Jézusnak nem számít, hogy gyengék, bűnösök és nyomorúságosak vagyunk. Szeret és kiválaszt bennünket úgy, ahogy vagyunk. Szeretete átalakít, erőt és bátorságot ad, hogy válaszoljunk neki és kövessük őt, ahogy Máté is tette.

Mindegyikünket különlegesen szeret, mindegyikünk számára különleges életutat és hivatást tartogat. Ezt a szívünk mélyén érezzük meg a Szentlélek sugallatára körülményeink révén, vagy azok tanácsai és útmutatásai által, akik szeretnek minket. Bár a legkülönbébb módokon, mégis ugyanazt a szót ismétli:

„Kövess engem!”

Emlékszem arra, amikor megértettem, hogy Isten hív engem.

Egy nagyon hideg téli reggelen történt Trentóban. Édesanyám megkérte a húgomat, hogy hozzon tejet egy tőlünk két kilométerre levő helyről. A nagy hideg miatt ő nem akart menni, és a másik húgom is visszautasította a kérést. Akkor megszólaltam: „anyukám, elmegyek én.” Fogtam az üveget, és elindultam. Félúton különös dolog történt: az volt a benyomásom, mintha megnyílt volna az ég, és Isten arra hívott volna, hogy kövessem őt. „Add nekem magad teljesen” – hallottam a szívemben.

Olyan egyértelmű hívás volt, hogy azonnal válaszolni akartam rá. Beszéltem róla a gyóntatómnak, aki megengedte, hogy örökre Istennek ajándékozzam magam. Ez 1943. december 7-én történt. Sohasem leszek képes rá, hogy kifejezzem, amit aznap a szívemben éreztem: Istennel kötöttem házasságot. Mindent várhattam tőle.

„Kövess engem!”

Ez az ige nemcsak életünk sorsdöntő választásaira érvényes, Jézus minden nap megismétli. „Kövess engem!” – javasolja legegyszerűbb hétköznapi kötelességeink teljesítése közben. „Kövess engem” – mondja abban a próbatételben, amelyet át kell ölelnünk; a kísértésben, amelyet le kell győznünk; a szolgálatban, amelyet meg kell tennünk...

Hogyan válaszoljunk hívására?

Úgy, hogy megteesszük, amit Isten kér tőlünk a jelenben, ami mindig különleges kegyelmet hordoz.

Kötelezzük hát el magunkat ebben a hónapban, hogy határozottan Isten akaratának szenteljük magunkat: a testvérnek, akit szeretnünk kell, a munkának, a tanulásnak, az imádságnak, a pihenésnek, annak a tevékenységnek, amelyet éppen végzünk.

Meg kell tanulnunk minden pillanatban meghallani szívünk mélyén Isten hangját, amely

lelkiismeretünkön keresztül is szól, és megmondja, hogy Ő mit kér tőlünk. Legyünk készek mindent feláldozni, hogy teljesítsük kérését!

„Add meg, ó Istenünk, hogy egyre jobban szeressünk téged, és ne csak napról napra, mert lehet, hogy túl kevés napunk van hátra. Add meg nekünk, hogy a jelen minden pillanatában teljes szívünkkel, lelkünkkel és erőnkkel szeressünk téged abban, ami a Te akaratod!”
Ez a legjobb módja annak, hogy kövessük Jézust.

Chiara Lubich

Az októberi életige Power Point változata [itt](#) található.

forrás: "Magyar Kurír"